

Choinice, dnia 18 listopada 1933 r.

ORĘDOWNIK POWIATOWY

POWIATU CHOJNICKIEGO

Nr. 48

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

125. Przedruk z Dziennika Ustaw Nr. 88/33 poz. 684: Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 października 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Rolnictwa i Reform Rolnych, w celu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju 187

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

1. Komunikat Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Grudziądzu 190
2. Dot. Krajowych Zakładów Opieki Społecznej w Chojnicach 190

DZIAŁ URZĘDOWY

125

Przedruk z Dziennika Ustaw Nr. 88/33 poz. 684.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 października 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Rolnictwa i Reform Rolnych, w celu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju.

Na podstawie art. 3 ustęp 2), art. 5 ustęp 2), art. 9 oraz art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 614) zarządza się co następuje:

Do art. 1.

§ 1.

Do cieląt, dla celów ustalenia stawki państwowego podatku od uboju, zalicza się sztuki bydła w wieku do 6 miesięcy. Sztuki przekraczające tę granicę wieku zalicza się do bydła rogatego. Za cielęta 6-miesięczne należy uważać takie, które posiadają oprócz trzech pier-

wszych mlecznych zębów trzonowych (prae molares) czwarty stały ząb trzonowy (pierwszy amoraris).

Do art. 3.

§ 2.

Za „własne gospodarstwo domowe” nie uważa się gospodarstwa:

a) koszar, szpitali, więzień, zakładów wychowawczych, schronisk i przytułków, hoteli, pensjonatów, domów zajezdnych (oberży), jadłodajni i innych zakładów otwartych do użytku publiczności;

b) własnych gospodarstw rzeźników, masarzy, osób handlujących mięsem oraz osób zarządzających zakładami i przedsiębiorstwami, wymienionymi wyżej pod a).

§ 3.

1) Ubój prosiąt, nie przekraczających 30 kgl. żywej wagi, wolny jest od państwowego podatku od uboju.

2) Jeżeli posiadacz poddanego ubojowi prosięcia twierdzi, że ubój wolny jest na podstawie postanowień poprzedniego ustępu, przeznaczone na obój prosię winno być zważone w obecności przedstawicieli władzy pobierającej podatek. Związane z tem ewentualne koszty ponosi posiadacz zwierzęcia.

Do art. 5—9.**§ 4.**

1) Państwowy podatek od uboju winien być wpłacony przed ubojem zwierzęcia;

2) Po uboju zwierzęcia podatek może być uiszczony wówczas, gdy zachodzi:

a) konieczność natychmiastowego zabicia zwierzęcia wskutek nieszczęśliwego wypadku,

b) obawa, że zwierzę przed przybyciem lekarza weterynaryjnego lub oglądacza mogłoby paść albo, że mięso zwierzęcia wskutek pogorszenia się jego stanu zdrowia, mogłoby znacznie stracić na wartości. W przypadkach tych podatek winien być uiszczony w tym samym dniu, w którym odbywa się badanie mięsa po uboju, równocześnie z opłatą za badanie.

§ 5.

Państwowy podatek od uboju uiszcza się:

a) w gminach utrzymujących rzeźnię, w tych rzeźniach,

b) w gminach nieutrzymujących rzeźni, do rąk lekarzy weterynaryjnych lub oglądaczy.

§ 6.

1) Pobór państwowego podatku od uboju odbywa się przy pomocy specjalnych znaczków wartościowych, według wzoru ustalonego przez Minist. Skarbu.

2) Znaczkę tę, w wartości odpowiadającej sumie należnego podatku, nakleja organ pobierający podatek na wydawanych płatnikom dokumentach, stwierdzających uiszczenie opłat za użytkowanie rzeźni, lub za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, o ile dokumenty te wydawane są z księgi grzbietowej z pozostawieniem talonu (odcinka).

3) W powyższych przypadkach znaczki wartościowe nakleja się na linji, oddzielającej talon od dokumentu, przeznaczonego do wycięcia. Znaczkę wartościową należy naklejać pionowo w ten sposób, aby jego część górna była zwrócona ku górnemu brzegowi księgi, po wycięciu dokumentu lewa połowa znaczka pozostaje na talonie a prawa na wydany dokument.

4) O ile wymienione wyżej dokumenty wydaje się z księgi grzbietowej z pozostawieniem kopji, wówczas znaczki wartościowe nakleja się na kopji, pozostającej w księdze i kasuje się je datą skasowania oraz nazwiskiem kasującego, na wydany zaś dokument stwierdza się uiszczenie podatku (zapomocą pisma lub pieczęci (wymieniając jego kwotę) n. p. słowami: Państwowy podatek od uboju uiszczono w kwocie zł.)

5) Talony oraz kopje należy przechowywać do celów kontroli przez lat pięć, licząc od upływu roku, w którym uiszczono podatek

§ 7.

1) W przypadkach, gdy ubój wolny jest od podatku na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 614) władze pobierające podatek odnotowują tę okolicz-

ność na pozostawionych u siebie odcinkach dokumentów, określonych w § 6.

2) W przypadkach, gdy ubój wolny jest od podatku na podstawie § 3 niniejszego rozporządzenia, władze te wydają posiadaczowi przeznaczonego na ubój zwierzęcia odpowiednie poświadczenie, stwierdzające zwolnienie od podatku oraz powód zwolnienia.

§ 8.

1) Wymiar podatku z reguły nie ma miejsca. Wymiar podatku następuje wówczas, gdy zostanie stwierdzone, że podatnik uchylił się od obowiązku uiszczenia należnego podatku, w całości lub w części.

2) Wymiar uskutecznia się w sposób doraźny, lub w zwykłym trybie postępowania. W sposób doraźny uskutecznia się wymiar dla tych osób, które nie uiszczyły należnego podatku i zostały przychwycone na usiłowaniu wprowadzenia do obrotu handlowego mięsa, pochodzącego z uboju nieopodatkowanego. W pozostałych przypadkach uskutecznia się wymiar w zwykłym trybie postępowania.

3) Wymiar doraźny uskutecznia ta władza uprawniona do poboru podatku na obszarze działania, której przytrzymaną zostanie osoba uchylająca się od zapłacenia podatku. Natomiast wymiar w zwykłym trybie postępowania uskutecznia ta władza uprawniona do poboru podatku, na obszarze działania której płatnik ma miejsce zamieszkania.

4) Wymiar w sposób doraźny następuje przez wypełnienie nakazu płatniczego według wzoru stanowiącego załącznik niniejszego rozporządzenia i natychmiastowe doręczenie tego nakazu płatnikowi za potwierdzeniem odbioru. Jeżeli płatnik odmówi przyjęcia nakazu płatniczego, okoliczność tę organ doręczający odnotuje na potwierdzenie odbioru przyczem nakaz płatniczy uważa się za doręczony.

5) Wymierzony w sposób doraźny podatek staje się płatny z chwilą doręczenia nakazu płatniczego. W razie bezzwłocznego uiszczenia podatku, nakleja się znaczki (§ 6) o wartości, odpowiadającej sumie należnego podatku, na nakazie płatniczym, przy zastosowaniu formalności, określonych w § 6. W razie odmowy natychmiastowego zapłacenia podatku znajdują zastosowanie przepisy § 10.

6) Wymiar w zwykłym trybie postępowania uskutecznia się w formie przypisy podatku w księdze bierczej. Władza wymiarowa zarządza następnie doręczenie płatnikowi nakazu płatniczego za potwierdzeniem odbioru. Podatek staje się płatny w ciągu 3 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiło doręczenie nakazu. Wzór nakazu taki sam, jaki obowiązuje przy wymiarze doraźnym.

7) Nakazy płatnicze winny być ujęte w księgę grzbietową po 1000 szt. i kolejno ponumerowane.

§ 9.

1) Na niewłaściwy pobór, tudzież na wymiar podatku, płatnik może wnieść zażalenie do właściwego terytorjalnie urzędu skarbowego w

terminie 14 dni od dnia następnego po dniu, w którym obowiązek zapłaty podatku w myśl § 4, w przypadkach zaś określonych w § 8 od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego. Zażalenie rozstrzyga Urząd Skarbowy, o ile decyzja Urzędu wypada zgodnie z żądaniem podatnika. W razie przeciwnym przedstawia, Urząd Skarbowy zażalenie Izbie Skarbowej, która w administracyjnym toku instancji rozstrzyga ostatecznie.

2) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. Zaległe kwoty podatku ściągają skarbowe organa egzekucyjne na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 10.

W razie nieuiszczenia państwowego podatku od uboju w całości lub części, mięso ubitego zwierzęcia służy jako zabezpieczenie należnego podatku i w tym celu ulega zajęciu przez organ który stwierdzi nieuiszczenie podatku. O ile płatnik w ciągu dni trzech od dnia zajęcia nie uiszcza należnego podatku, mięso ulega sprzedaży, uzyskana zaś ze sprzedaży suma winna być użyta na pokrycie zaległego podatku, reszta zaś winna być wypłacona podatnikowi. Sprzedaż może nastąpić także przed upływem trzech dni, o ile grozi zepsucie mięsa.

§ 11.

1) W znaczki wartościowe na państwowy podatek od uboju zaopatrują się organa pobierające podatek w kasie właściwego terytorjalnie urzędu skarbowego.

2) Pierwszą partję znaczków wartościowych otrzymują te organa w formie zaliczki, której wysokość ustali Kierownik Urzędu Skarbowego w porozumieniu z temi organami w granicach zapasów potrzebnych przypuszczalnie na okres pierwszych 10 dni.

3) W ostatnim dniu każdego tygodnia, t. j. w sobotę, organa te wpłacają do kasy Urzędu Skarbowego całkowitą sumę pobranego w tym tygodniu podatku od uboju, po potrąceniu 3% prowizji i ewentualnych zwrotów (§ 13), wzmian za co otrzymują w kasie Urzędu Skarbowego znaczki wartościowe na taką sumę, na jaką w tym tygodniu z tytułu pobranego podatku zostały zużyte. Równocześnie z wpłatą podatku organa te składają w kasie Urzędu Skarbowego odpowiednią deklarację, w której wyszczególniają ilość i rodzaj znaczków, ich ogólną wartość nominalną oraz wpłaconą sumę po potrąceniu 3% prowizji i ewentualn. wzorów (§13).

4) Organa pobierające podatek, znajdujące się poza siedzibą kas Urzędów Skarbowych, mogą zamawiać znaczki za pośrednictwem poczty, po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe w P. K. O. kasy Urzędu Skarbowego i przesłaniu tej kasie wymienionej wyżej deklaracji.

5) Znaczki wartościowe nieużywane, które wskutek uszkodzeń stały się niezdadne, podlegają wymianie w kasie Urzędu Skarbowego na znaczki tej samej wartości i tego samego rodzaju.

§ 12.

O ile spodziewany miesięczny wpływ z poboru państwowego podatku od uboju przez poszczególne organa pobierające ten podatek nie przekracza sumy 1.000 złotych, Prezes właściwej terytorjalnie Izby Skarbowej może na prośbę odnośnego organu, popartą wnioskiem właściwego urzędu skarbowego, zezwolić na zakup znaczków w terminie dłuższym, jednakowoż nie mniej niż raz w miesiącu.

§ 13.

Zwrot podatku na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 614) tudzież na podstawie przychylnych decyzji urzędów lub izb Skarbowych, wydawanych w toku postępowania odwoławczego, uskuteczniają organa pobierające podatek z bieżących wpływów podatkowych, przyczem zwrot dokonywany na podstawie art. 6 wspomnianego rozporządzenia winien być umotywowany urzędowym dokumentem, stwierdzającym, że ubój nie doszedł do skutku, lub, że mięso zwierzęce zostało uznane za zupełnie lub częściowo niezdadne do użytku. Z odbioru zwróconej sumy podatnik kwituje na wymienionym dokumencie. Dokumenty te należy dołączać do określonej w 11 deklaracji, jako usprawiedliwienie dokonanego zwrotu.

§ 14.

Władze skarbowe mają prawo i obowiązek kontrolowania prawidłowości poboru podatku przez władze samorządowe. Kontrolę dokonywują właściwe terytorjalnie urzędy skarbowe przez porównywanie sumy pobranego podatku z danymi co do ilości uboju lub ilości zwierząt badanych, wynikających z ksiąg, akt i zapisków tych władz.

Do art. 11.

§ 15.

1) Organa pobierające państwowy podatek od uboju, w razie wykrycia wykroczenia przeciwko rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 614) obowiązane są donieść o tem bezzwłocznie właściwemu terytorjalnie według miejsca zamieszkania podatnika urzędowi skarbowemu. W doniesieniu należy podać imię i nazwisko i zawód podatnika, jego miejsce zamieszkania, ilość ubitych sztuk, datę uboju i sumę uszczuplonego podatku.

2) Na podstawie tego doniesienia Urząd Skarbowy wydaje orzeczenie karne o grzywnie, w granicach zakreślonych w art. 11 wspomnianego wyżej rozporządzenia.

3) Od orzeczenia karnego Urzędu Skarbowego służy obwinionemu odwołanie do Izby Skarbowej, w terminie dni 14 od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia albo też obwiniony może żądać przekazania sprawy do postępowania sądowego. W tym ostatnim przypadku mają zastosowanie przepisy art. 640 i następnych kodeksu postępowania karnego.

§ 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1933 r.

(—) Wł. Zawadzki
Minister Skarbu.

Wydział Powiatowy
L. dz. V 1578/33.

P. P. Burmistrzowie, Sołtysosi i Przełożeni obszarów dworskich, podają powyższe do publicznej wiadomości, w sposób na miejscu przyjęty

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) J. Mieszkowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

1

Komunikat.

Okręgowy Urząd ziemski w Grudziądzu podaje do wiadomości, że rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 września 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 532) został upoważniony do udzielania zniżek przerachowania należności Skarbu Państwa z tytułu długów określonych w § 1 rozp. Rady Ministrów z dnia 27. 10. 1927 r. o przerachowaniu długów rentowych (Dz. U. R. P. Nr. 101 poz. 879) do 21,5% skali, podanej w § 2 rozp. Prezydenta Rzpl. z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z roku 1925 Nr. 30 poz. 213)

Zniżki te udzielane będą tym dłużnikom rentowym, którzy w chwili wejścia w życie rozporządzenia z dnia 29. 9. 1933 r. są w posiadaniu osady, nabytej przez siebie lub spadkodawców swych w okresie czasu od 1. 7. 1919 r. do 21. 5. 1924 r. za cenę nabycia, która łącznie z przejętymi hipotekami, po przerachowaniu marek na złote według § 2 rozp. z dnia 14. 5. 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych, wynosi więcej za 1 ha gruntu aniżeli 200 zł. we wszystkich powiatach województwa pomorskiego z wyjątkiem powiatów: chojnickiego, kartuskiego i kościerskiego, dla których cena nabycia ustalona została na 100 zł. za 1 ha.

Zniżki będą udzielane do rat rentowych płatnych po dniu 1 stycznia 1933 r.

Bez uwzględnienia pozostaną podania tych płatników, którzy, wzgl. ich poprzednicy, nabyli osady po dniu 21 maja 1924 r., jak również tych, którzy nabyli osady od Skarbu Państwa na mocy ustawy z dnia 28. 7. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 602) o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu wersalskiego.

Podania należy składać do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Grudziądzu najpóźniej do dnia 31 grudnia 1933 r. W podaniach należy podać: datę nabycia osady, umówioną cenę nabycia w markach, wysokość przejętych długów hipotecznych w markach i ewentual. dołączyć dokumenty stwierdzające przerachowanie przejętych hipotek na złote.

Podania wolne są od opłat stemplowych, natomiast tytułem opłaty manipulacyjnej za koszty przerachowania należy wpłacić kwotę 5,— złotych do Pocztovej Kasy Oszczędności na konto Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Grudziądzu nr. konta 38553, dołączając do podania dowód wpłaty. Na odwrocie blankietu czekowego należy zaznaczyć, że wpłatę uskuteczniła się „na fundusz obrotowy reformy rolnej zniżka rent“.

(—) Inż. A. Strzeszewski
Prezes

Okręgowego Urzędu Ziemskiego.
Powyższe podaje do publicznej wiadomości.
CHOJNICE, dnia 13 listopada 1933 r.

STAROSTA POWIATOWY
w/z (—) M. Semrau
referendarz.

Nr. A. G. 1/45.

2

Dot. Krajowych Zakładów Opieki Społecznej w Chojnicach.

Starosta Krajowy Pomorski zarządzeniem z dnia 28 października rb. zawiadamia, że dotychczasowy „Pomorski Zakład Poprawczy“ i „Zakład dla Krajowo - Ubogich w Chojnicach“ zmienia nazwę z dniem 1 grudnia 1933 r. na „Krajowe Zakłady Opieki Społecznej w Chojnicach“.

Powyższe podaje do ogólnej wiadomości.

CHOJNICE, dnia 9 listopada 1933 r.

STAROSTA POWIATOWY
w/z. M. Semrau
referendarz.

Nr. O. 11/34.